

[Wilhelm]

Jeg forstår godt, at ministeren er ilde berørt over at blive erindret om, at vi i dansk retspleje hidtil kun har haft en sådan bestemmelse i undtagelsesårene fra 1941 til 1945, og jeg forstår også godt, at ministeren føler sig ilde berørt ved at blive erindret om, hvordan en hæderlig jurist som Stephan Hurwitz bedømte en sådan bestemmelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betrager jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m. v. (Tvangsauktioner).
(Lovforslag nr. L 135. Fremsat 16/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Det er et meget teknisk lovforslag, og jeg tror, det vil være mest hensigtsmæssigt at drøfte enkelthederne i det under udvalgsarbejdet. Jeg skal derfor kun sige, at det er en meget tiltrængt modernisering, der med dette lovforslag finder sted.

Jeg kan på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne også give tilslutning til lovens hovedformål, nemlig at begrænse antallet af tvangsauktioner og begrænse de tab, der oftest er forbundet med tvangsauktioner.

Tange (FP):

Fremskridtspartiet er enig med justitsministeren i, at tvangsauktionsreglerne bør moderniseres, men vi mener ikke, at det fremsatte lovforslag løser problemerne.

Da tvangsauktionsreglerne normalt vedrører rettigheder og pligter mellem folk, der har indgået aftaler, må man forlange, at de regler, der findes, er klare og tydelige, og at parterne kender deres rettigheder og forpligtelser. Vi mener derfor, det er uheldigt, at man indfører bestemmelser om, at embedsmænd skal til at skønne over, om et bud på en tvangsauktion er rimeligt, og at fogedretten, hvis den kommer til det resultat, at budet ikke er rimeligt, kan bestemme, at der skal afholdes en ny auktion, idet en sådan ny auktion let vil kunne medføre rentetab for den, der har afgivet et bud på den første auktion, hvis ikke der bydes over på anden auktion.

Vi mener også, det er urimeligt, at rekvirenten skal stille sikkerhed for omkostningerne til en sagkyndig, idet disse udgifter må være en del af de auktionsomkostninger, der skal dækkes uden for budsummen.

Endelig mener vi, at der ikke er en saglig begrundelse for at gøre forskel mellem ejendomme, der benyttes til beboelse, og andre ejendomme. Det bør være de samme regler, der gælder i begge tilfælde, idet man kan komme ud for meget vanskelige sondringer. F. eks. bruges en landbrugsejendom jo også til beboelse for så vidt angår stuehuset, og udlejningsejendomme kan også bruges til beboelse for ejeren.

Vi har forstået, at den af justitsministeriet nedsatte arbejdsgruppe, og nu også ministeren er meget glad for bestemmelsen i den foreslåede § 562 om fogedrettens mulighed for at antage en sagkyndig person til at hjælpe til under auktionen. Jeg beklager meget at måtte sige, at bestemmelsen først og fremmest vil blive til stor glæde for landets ejendomsmæglere, der jo skal have et passende honorar for det arbejde, de udfører, og hvis de skal udføre et ordentligt stykke arbejde, så er det ikke gratis.

Efter betænkningen og bemærkningerne til lovforslaget skulle mægleren skaffe liebhavere frem, der kunne møde op på auktionen og byde hinanden op. Jeg tror, man har overset, at en mægler vil komme i et dårligt lys over for sine klienter, såfremt han møder op med flere på en tvangsauktion. De vil blive utilfredse. For det første vil den, der har købt ejendommen, være utilfreds med, at han er blevet budt op af de andre. For det andet vil de andre være utilfredse med mægleren, for-